

ideen og til at gøre Deltagelsen i Forbundet saa omfattende som muligt. Ministeren svarede, at han kunde efterkomme en saadan Opfordring, og jeg haaber, at han her i Tinget vil udtale sig nærmere om denne Sag.

At en fælles Virksomhed mellem Smaastaterne er i høj Grad paakrævet for ikke at sige ligefrem nødvendig til Fremme af begge de i Opfordringen til den højtærede Udenrigsminister nævnte Formaal blev ogsaa ved første Behandling stærkt betonet af alle Ordførerne. Folkenes Forbund er en Organisme, der først gennem videre og og fuldere Udvikling kan naa til at virkeliggøre Tankerne og Planerne om et verdensomfattende Samfund. Manglerne ved Forbundspagten i dens nuværende Skikkelse er tidt nok blevet paapeget; det skete ogsaa ved første Behandling. Af de to Hovedmangler, som nævnes i Opfordringen til den højtærede Udenrigsminister, er den første denne, at Adgangen til Forbundet kun er fri for de allierede og associerede Magter og de neutrale Stater, medens der for alle andre Staters Vedkommende stilles visse ret omfattende Betingelser, og det gøres afhængigt af Beslutninger, der træffes af Forbundets Organer. Der blev gjort opmærksom paa — og jeg fremhævede det for mit Vedkommende —, at der ogsaa i Fremtiden, saa længe store Magter stod udenfor Forbundet og ikke havde nogen Sikkerhed for i en nær Fremtid at komme ind i det, kunde blive Fare for Dannelsen af indbyrdes fjendtlige Magtgrupper. Det er dette, den første Del af Opfordringen til en Udtalelse fra den højtærede Udenrigsministers Side sigter til.

Endvidere er det i lige saa uhyggelig som aabenlys Strid med Retsideen, at man opstiller Begrebet lovlige Krige, at man overhovedet i noget Tilfælde anerkender Krig som Middel til Afgørelse af internationale Stridigheder. Under Arbejdet for Udviklingen af Folkenes Forbund, for Virkeliggørelsen af Retsideen, tør man trygt regne med de fredsvenlige Strømninger, der gør sig gældende indenfor Storstaterne, ledede og styrkede af indflydelsesrige Politikere og Fredsvenner. Jeg skal her kun eksemplvis nævne Mænd som Lord Robert Cecil og Lord Grey. Navnlig den Virksomhed, som paa Fredskonferencen blev udfoldet af Lord Robert Cecil, har man fra alle Sider kun Grund til at anerkende.

Men naar det gælder Arbejdet for, som det siges i Opfordringen, en videre Udvikling og saaledes en Tilmærmelse til

Retsideens Virkeliggørelse, maa Smaastaterne ganske naturligt føle sig opfordret til at gaa i Spidsen. De bør, som jeg sagde ved første Behandling, optræde som Pionerer for Fred og Ret i Folkenes Samfund, og det bør de gøre, fordi de alene har Retten at sætte deres Lid til, fordi de kun gennem Rettens internationale Sejr kan vente at se deres Tilværelse betrygget. Tager man alt dette i Betragtning, tror jeg, Samarbejdet mellem Danmark og de i Opfordringen til den højtærede Udenrigsminister nævnte Smaastater vil komme let, næsten som en Selvfølge, og efterhaanden antage fastere Former. En smuk og god Begyndelse hertil er allerede gjort ved Samarbejdet mellem de nordiske Riger. Det vilde være ganske ufornuddent her i dette høje Ting at dvæle nærmere ved Betydningen og det stadig voksende Omfang af dette Samarbejde. Jeg skal blot minde om, at Danmark, Norge og Sverige danner og gennem en Aarrække har dannet en særlig Gruppe indenfor den interparlamentariske Union.

Naar Danmark træder ind i Folkenes Forbund sker det da i Bevidstheden om, at vi har baade Ret og Pligt til af yderste Evne at deltage i Arbejdet for, at Ordningen udbygges, saaledes at Forbundet kan blive Rettens sikre Grundvold, sikre Beskærmer overalt i Verden.

Med disse Ord skal jeg, som allerede sagt, i hele Udvalgets Navn indstille Forslaget til Vedtagelse.

Udenrigsministeren (Scavenius): Paa den af den ærede Ordfører (Niels Petersen) givne Foranledning skal jeg gerne udtale, at jeg deler det af Ordføreren fremsatte Syn, at det er en naturlig Ting for de mindre Stater indenfor Forbundet at virke for og ved Samarbejde at arbejde henimod, at Forbundet videre kan udvikle sig henimod Retsideens større Fuldkommengørelse. Paa denne Sag har der allerede fundet Samarbejde Sted mellem de tre nordiske Lande, og at det nu ogsaa vinder Anklang indenfor de to mindre Lande, som er nævnte af den ærede Ordfører, Holland og Svejts, derpaa har vi set Bevis, idet der efter Indbydelse af Holland i disse Dage har fundet et Møde Sted mellem Repræsentanter for de fem nævnte Lande til at drøfte Organisationens af den internationale Domstol, som omtales i Forbundspagten § 14.

Endvidere er jeg ogsaa enig med den ærede Ordfører i, at det vil være en naturlig Ting for de mindre Stater indenfor